

Alæg. 179.

Sprawozdanie

Komisji administracyjnej o petycyi Rady miasta Lwowa w sprawie darowizny realności pod l. kons. 34 m. we Lwowie, „Castrum“ zwanej.

Wysoki Sejmie!

Na placu „Castrum“ zwanym, we Lwowie, przy dzisiejszej ulicy Teatralnej położonym, znajdował się dawniej pod l. kons. 34 m. zapisany klasztor i kościół OO. Minorytów, w Polsce Franciszkanami zwanych. Gdy w r. 1786. ś. p. Cesarz Józef II. zwiedzał Galicyę i Lwów, przeznaczył ów klasztor w wydanym dnia 5. Sierpnia pomienionego roku własnoręcznym bilecie na szkołę normalną, dodając, że na miejscu gdzie stał kościół, ma być zbudowany teatr z salą reductową.

Kościół powyższy pofranciszkański wraz z placem od strony gmachu, w którym się teraz mieści c. k. Sąd krajowy, nabył kontraktem kupna z dnia 7. Września 1792. r. niejaki Franciszek Henryk Bulla, od funduszu religijnego za pośrednictwem c. k. administracyi dóbr skarbowych i przebudował takowy na teatr i salę reductową.

Następnie kontraktem kupna i sprzedaży z dnia 26. Czerwca 1801. sprzedał Bulla powyższą realność liczbą kons. 34 i 329 oznaczoną gminie miasta Lwowa, która w ten sposób stała się właścicielką takowej, a względnie pustego dziś placu pod l. kat. 76 położonego, według pomiaru katastralnego 647 sążni kwadrat. obejmującego i znajduje się też jako właścicielka takowego zainstabulowaną.

Do powyższego placu miejskiego liczbą katastralną 76 oznaczonego, przypiera od strony północnej plac, składający się z parcel katastralnych liczbami 75, 7.030 i 7.031 oznaczonych, 1.190 sążni kwadrat. przestrzeni obejmujący, na którym stał ów klasztor pofranciszkański, również pod l. kons. 34 m. zapisany, przez ś. p. Cesarza Józefa II. odręcznym biletem z 5. Sierpnia 1786. r. na szkołę normalną przeznaczony. Realność ta stanowi osobne ciało tabularne, była dawniej jako własność „Collegii Franciscanorum“, a dalej „Fundi religionis“ zapisaną, obecnie zaś od roku 1854. zainstabulowaną jest na podstawie powyższego reskryptu ś. p. Cesarza Józefa II. na własność szkoły normalnej we Lwowie, a względnie funduszu szkół normalnych. Gdy fundusz szkół normalnych w myśl krajowej ustawy szkolnej z 2. Maja 1873. przeszedł w zarząd Reprezentacyi krajowej, została realność w mowie będąca, która obecnie pusty plac przedstawia, gdyż budowie na takowym niegdyś znajdujące się zgo-

rzały w r. 1848. i zostały następnie rozebrane, mocą protokołu z dnia 8. Listopada 1873. r. w zarząd i w posiadanie Wydziału krajowego, jako własność krajowego funduszu szkolnego oddaną.

Za powyższym placem funduszu szkolnego, znowu posiada gmina miasta Lwowa na imię jej w tabuli zapisany plac również pusty, liczbą kons. 35, a liczbą kat. 7.032 oznaczony, 634 sążni kwadrat. obejmujący, na którym stał niegdyś „zamek niższy“ „Castrum inferius“, a który gmina lwowska od byłego Collegium Stanów wschodnio-galicyskich, kontraktem na dniu 4. Sierpnia 1802. r. zawartym, na własność nabyła.

W powyższy sposób znajdują się trzy puste place obok siebie położone, jedną nieprzerwaną płaszczyzną, 2.471 sążni kwadrat. powierzchni tworzące, z których plac „spalonego teatru“, parcela l. kat. 76 i właściwy plac „Castrum“, parcela l. kat. 7.032, po obu bokach położone, do gminy miasta Lwowa należą, zaś plac środkowy, składający się z parcel kat. l. 75, 7.030 i 7.031 własność szkolnego funduszu krajowego stanowi i pod zarząd Wydziału krajowego zostaje.

W r. 1881. udał się Magistrat imieniem Reprezentacyi miasta Lwowa do Wydziału krajowego z prośbą, o wyjednanie u Wysokiego Sejmu, ażeby część t. z. placu „Castrum“ stanowiąca realność liczbą kons. 34 m. oznaczoną, do funduszu szkolnego krajowego należąca, gminie miasta Lwowa bezpłatnie odstąpioną została.

Prośbę swoją motywował Magistrat względami słuszności. Gdy bowiem w skutek zaszłej zmiany stosunków prawno-politycznych na miejsce dawnej szkoły normalnej, na rzecz której ś. p. Cesarz Józef II. odręcznym listem swoim z 5. Sierpnia 1786. r. realność pomienioną przeznaczył, weszły w życie szkoły ludowe, do których utrzymania gmina miasta Lwowa na mocy krajowej ustawy szkolnej z 2. Maja 1873. wyłącznie obowiązana jest; gdy następnie gmina tak na zakładanie jak i utrzymanie szkół ludowych, a nawet i średnich, z wielkiem wysileniem funduszy swoich bardzo znaczne, tak jednorazowe jak i stałe roczne wydatki ponosi, na budowę i urządzenie szkół ludowych, oraz szkół średnich do roku 1881. sumę 600.000 zł. jednorazowo, zaś na utrzymanie szkół ludowych od roku 1874. do 1881. łączną sumę 732.919 zł. wydała, przyczem ta ostatnia rubryka ciągle się zwiększa, bo gdy wydatek na utrzymanie szkół ludowych w r. 1874. sumę 46.834 zł. wynosił, doszedł takowy w roku 1881. już do sumy 143.069 zł., gdy oprócz tego gmina miasta Lwowa rozmaitym prywatnym zakładom naukowym, cechę szkół publicznych mającym, jak szkołom PP. Benedyktynek ormiańskich i PP. Benedyktynek łacińskich, szkole ewangelickiej, dwóm szkołom izraelskim, szkole sług, szkołom muzycznym, zakładowi ciemnych, zakładowi głuchoniemych i t. p. znacznych subwencyj rocznych udziela, które w r. 1881. na sumę 38.831 zł. były preliminarowane, a przez czas od roku 1874. włącznie do roku 1881. razem sumę 240.271 zł. uczyniły; gdy oprócz tego oczekują gminę w najbliższej przyszłości również wielkie wydatki na projektowane wraz budowy dla szkół ludowych i gmachu na pomieszczenie muzeum przemysłowego wraz ze szkołą rysunków i modelowania, tedy mniemał Magistrat, że w obec tak wielkich ofiar materyalnych przez miasto Lwów na cele oświaty publicznej łożonych, miasto to zasługuje na wspaniałomyślność Wysokiego Sejmu i na przychylenie się do prośby, ażeby owa niegdyś przez ś. p. Cesarza Józefa II. na cele oświaty ludowej w mieście Lwowie przeznaczona, dziś pusty i żadnego pożytku nie przynoszący plac stanowiąca realność, miastu Lwowa na własność, z przeznaczeniem użycia tego placu na umieszczenie zakładów publicznych, celom oświaty poświęconych, bezpłatnie mógł być ustąpiony, w który to sposób spełnioną byłaby także intencja przez ś. p. Cesarza Józefa II. we wspomnianem piśmie Jego wyrażona.

Wydział krajowy, po zasięgnięciu opinii i zdania Rady szkolnej krajowej, przedłożył pomienioną petycję Magistratu miasta Lwowa, sprawozdaniem z dnia 25. Października

1881. do l. 50.621 Wysokiemu Sejmowi na sesji w roku 1882, z wnioskiem, na bezpłatne odstąpienie „funduszowi szkolnemu miejscowemu we Lwowie“, realności pod l. k. 34 m. położonej, składającej się z parcel katastr. l. 75,7030 i 7.031, na własność głównej szkoły normalnej we Lwowie, a względnie funduszu szkół normalnych intabulowanej, jako własność funduszu szkolnego krajowego Wydziałowi krajowemu w posiadanie i zarząd protokołem z dnia 8. Listopada 1873. roku oddanej, z tem zastrzeżeniem, że gmina miasta Lwowa z gruntu tego może zrobić użytek tylko na umieszczenie szkół ludowych.

Powołane sprawozdanie Wydziału krajowego zostało przez ówczesny Sejm przekazane Komisji administracyjnej do rozpatrzenia i przedstawienia odpowiednich wniosków. Zanim Komisya administracyjna przystąpiła do spełnienia swego zadania, podała gmina miasta Lwowa dnia 20. Września 1882. do Sejmu nową petycję (l. 397) skierowaną głównie przeciw proponowanej przez Wydział krajowy modyfikacji, według której grunt odnośny miałby być nie na własność gminy miasta Lwowa, lecz na własność „funduszu szkolnego miejscowego we Lwowie“ ustąpiony. Rada miejska twierdziła, że przez przeniesienie własności gruntu tego na fundusz szkolny miejscowy, ustępstwo stałoby się illuzorycznem. Gmina, nie będąc właścicielką bezpośrednią parcel wspomnianych nie mogłaby przeprowadzić ich komasacji ze sądniami parcelami, niezbędną do wykonania planów zabudowań na tem miejscu projektowanych, a mających pomieścić w sobie prócz szkół ludowych także miejskie Muzeum przemysłowe. Wypadałoby w danym razie gminie rokować z nowym właścicielem, coby jednak dlatego było niewykonalnem, że ten właściciel, którymby miał być miejscowy fundusz szkolny dotąd we Lwowie nie istnieje, gdyż znajdujące się w mieście szkoły wprost z funduszków miejskich pobierają swe utrzymanie. Gmina miasta Lwowa upraszała przeto, żeby ustępstwo uczynione było na jej imię, a nie na rzecz fikcyjnego miejscowego funduszu szkolnego.

Następnie prosiła gmina, aby przeznaczenia gruntu ustąpić się mającego, nieograniczać na użytek szkół ludowych, lecz rozszerzyć to przeznaczenie na użytek dla zakładów naukowych w ogólności t. j. szkół ludowych, przemysłowych lub innych zakładów publicznych celom oświaty poświęconych.

Ówczesna Komisya administracyjna przedłożyła w sprawozdaniu z dnia 25. Września 1882. do L. sej. 599/882 Wysokiemu Sejmowi swe zapatrywanie na sprawę i swoje wnioski. Nabywszy przekonania, że gmina miasta Lwowa ponosząc z całym wysiłkiem funduszków swoich i z chwalebą gotowością, bardzo znaczne obowiązkowe i nadobowiązkowe ofiary na cele oświaty publicznej, sprawie szkolnictwa i oświaty dobrze się zasłużyła i z tego powodu słuszny tytuł do pomocy od kraju ku dalszemu spełnianiu tych pożytecznych zamiarów swoich nabyła; dzielając następnie zapatrywanie, że pomieniony grunt będąc w posiadaniu krajowego funduszu szkolnego, nie przynosi mu najmniejszej korzyści, a w obec terażniejszych ustaw szkolnych nie mógłby nawet być użyty na cel, który ś. p. cesarz Józef II. miał na oku, i że skoro obowiązek utrzymywania szkół ludowych dziś na gminie ciąży, grunt ten jedynie pod zarządem gminy mógłby i nadal swe dawniejsze spełnić przeznaczenie, zwłaszcza że Reprezentacya miasta Lwowa przyjmuje na siebie obowiązek używania go w tym duchu; dzielając nakoniec słuszność wywodów Reprezentacyi miejskiej, że ustąpienie gruntu byłoby dla miasta bez korzyści, gdyby takowy nie miastu, lecz miejscowemu funduszowi szkolnemu miał być odstąpiony, jak niemniej, że przeznaczenie użycia gruntu tego należy rozszerzyć na zakłady publiczne w ogóle, celom oświaty poświęcone, uczyniła ówczesna Komisya administracyjna wniosek na bezpłatne ustąpienie gminie miasta Lwowa gruntu, o którym mowa, z zastrzeżeniem użycia takowego na zakłady publiczne, celom oświaty poświęcone.

Stosownie do powyższego wniosku Komisji administracyjnej, powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu swem na dniu 2. Października 1882. roku odbytem, następującą uchwałę:

1. „Grunt położony we Lwowie, pod l. k. 34 m., składający się z parcel katastralnych l. 75, 7.030 i 7.031, intabulowany w ks. dom. 32 pag. 151 Nr. 1 hr. jako własność głównej szkoły normalnej we Lwowie, a względnie funduszu szkół normalnych, oddany mocą protokołu z dnia 8. Listopada 1873. r. w zarząd i posiadanie Wydziału krajowego jako własność krajowego funduszu szkolnego, ma być w granicach w tym protokole bliżej oznaczonych z majątku krajowego funduszu szkolnego wydzielony i na własność gminie miasta Lwowa bez ewikcyi z tem zastrzeżeniem ustąpiony, że gmina miasta Lwowa z gruntu tego może robić użytek tylko na umieszczenie zakładów naukowych t. j. szkół ludowych, przemysłowych lub innych zakładów publicznych celom oświaty poświęconych i że krajowy fundusz szkolny wolny będzie od wszelkich wydatków z przeniesieniem własności połączonych“.

2. „Upoważnia się Wydział krajowy do sporządzenia odpowiedniego aktu prawnego“.

Powyższa uchwała Wysokiego Sejmu została przez Najjaśniejszego Pana Najwyższem postanowieniem z dnia 22. Sierpnia 1884. roku zatwierdzoną.

W wykonaniu uchwały sejmowej z 2. Października 1882. ułożył Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem projekt dokumentu ustępstwa, jakie pomiędzy Wydziałem krajowym jako zastępcą krajowego funduszu szkolnego a Reprezentacją miasta Lwowa o grunt powyższy w formie aktu notaryalnego zawartem byćby miało, i wezwał Magistrat, ażeby pomieniony projekt Radzie miasta Lwowa celem powzięcia nad takowym uchwały, przedłożył.

Rada miasta Lwowa uchwaliła nie przyjąć projektu Wydziału krajowego do dokumentu donacyi, lecz udać się natomiast do Wysokiego Sejmu z prośbą o modyfikację uchwały sejmowej z dnia 2. Października 1882., a względnie o bliższe określenie warunków donacyi w tej uchwale zawartej.

W odnośnej swej petycyi na dniu 17. Stycznia b. r. do l. 980 S./761 pet. do Wysokiego Sejmu wniesionej, Komisji administracyjnej do rozpoznania przez Wysoką Izbę przekazanej, podosi gmina miasta Lwowa:

1. że rygor przez Wydział krajowy w projekcie do aktu notaryalnego zamieszczony, tej treści: „że skoroby grunt odstąpiony na jakikolwiek inny cel użyty został, lub skoroby budynek jakikolwiek na gruncie wspomnianej realności postawić się mający z jakiegokolwiek bądź przyczyny, choćby od gminy miasta Lwowa niezależnej, jako zakład naukowy używanym nie był, lub też jako taki używanym być przestał, natenczas prawo własności gminy miasta Lwowa do realności powyższej pod l. konskr. 34 m. gaśnie i realność ta wraz z wszelkimi budynkami i przynależnościami w jej skład wchodzącami, przechodzi bezpłatnie napowrót na własność krajowego funduszu szkolnego — jest niemożliwym do przyjęcia.

2. że gmina przyjmuje obowiązek użycia darowanej przestrzeni tylko na umieszczenie zakładów naukowych, t. j. szkół ludowych, przemysłowych lub innych zakładów publicznych celom oświaty poświęconych, prosi jednak ze względów budowlanych o taką modyfikację warunku tego, aby była tylko w ogóle obowiązana do użycia czy to z konkretnego pod l. kat. 75, 7.030 i 7.031 położonego gruntu, czy też z przyległych gruntów własnych liczbami katastr. 76 i 7.032 oznaczonych, przestrzeni obszarowi darowanego gruntu wyrównywującej. t. j. przestrzeni 1.190 sążni kwadr. na zakłady publiczne celom oświaty poświęcone.

Komisja administracyjna przyjęła przedewszystkiem za podstawę, że wszystkie te względy, które Komisję administracyjną z roku 1832. skłoniły do uwzględnienia prośby miasta Lwowa o odstąpienie realności l. kon. 34 m. gminie tegoż miasta i do przedstawienia odpowiedniego wniosku ówczesnemu Wysokiemu Sejmowi i obecnie w niczem nie odmienione istnieją i że nie znalazłaby się żadna słuszna przyczyna, któraby Wysoki Sejm do odstąpienia od

zamiarów i intencji Jego w uchwale sejmowej z dnia 2. Października 1882. wyrażonych, spowodować mogła.

W obecnem położeniu sprawy rozchodzi się nie o rzecz główną, która nieodmienną pozostaje, lecz o szczegóły podrzędne.

Komisya administracyjna nie może odmówić słuszności przedstawienia Reprezentacyi miasta Lwowa, że projektowany przez Wydział krajowy rygor, według którego na wypadek, gdyby jakikolwiek budynek na gruncie ustąpionej realności postawić się mający, z jakiejkolwiek bądź przyczyny, choćby od gminy miasta niezależnej, jako zakład naukowy używanym być przestał, gmina miałaby utracić nie tylko własność placu, lecz i wszystkich na takowym wzniesionych budowli, jest zbyt surowy i dla konsekwencyi niebezpieczny. Warunek taki jest niebezpieczny dla gminy, bo narażałby ją na niebezpieczeństwo utraty i najkosztowniejszych budowli monumentalnych, na utratę nawet bez wszelkiej winy własnej i bez możności odwrócenia ewentualności tego rodzaju. Mógłby bowiem łatwo nastąpić wypadek, że w razie n. p. wojny lub inwazyi nieprzyjacielskiej, budowle na tym gruncie powstać mające, byłyby z wyższego rozkazu zajęte na inne cele, jak n. p. na pomieszczenie wojska, na magazyny lub szpitale wojskowe, i t. p. Gmina nie mogłaby się sprzeciwić takiemu budynków użyciu, a z drugiej strony w razie takim straciłaby na mocy rygoru kontraktowego własność i gruntu i budowli.

Obowiązek gminy do użycia ustąpionego jej gruntu, a względnie równej przestrzeni, wyłącznie na cele oświaty publicznej, powinien być w każdym razie w odnośnym kontrakcie zaostrzony i zabezpieczony. Pod tym względem jednak wystarcza zdaniem Komisji administracyjnej rygor, przez gminę samą zaproponowany, że w razie gdyby gmina gruntu jej ustąpionego, lub równej jemu przestrzeni, na cele oświaty publicznej stale nie używała, w takim razie winną będzie funduszowi krajowemu szkolnemu tytułem kary konwencyonalnej sumę 100.000 zł. w. a. zapłacić. Komisya administracyjna uznała za wskazane, ażeby rygor powyższy wyrazić w uchwale przez Wysoki Sejm w tej sprawie wydać się mającej. Oprócz zapłacenia takiej kary, będzie mogła być gmina miasta Lwowa, na mocy postanowień ustawy cywilnej, nadto jeszcze w drodze sporu do dopełnienia umowy t. j. do użycia gruntu na cele oświaty, zmuszoną.

Co się tyczy drugiego żądania gminy miasta Lwowa, w petycyi z 17. Stycznia b. r. wyrażonego, ażeby obowiązek użycia ustąpionego gruntu pod l. k. 34 m. t. j. parcel l. k a t. 75, 7.030 i 7.031 na cele naukowe, zamienić na obowiązek użycia w ogóle z parcel l. k a t. 76, 75, 7.030, 7.031, 7.032, przestrzeni równej gruntowi ustąpionemu t. j. 1.190 sążni kwadrat. na cele powyższe, tedy Komisya administracyjna uznaje, że żądanie pomienione nie sprzeciwia się w niczem intencyom i zamiarowi Wysokiego Sejmu, w uchwale z dnia 2. Października 1882. wyrażonym. Jak już na wstępie wykazano, tworzą parcele pod l. kat. 76, 75, 7.030, 7.031 i 7.032 jednolitą płaszczyznę, razem 2.471 sążni kwadrat. obejmującą i dla sprawy oświaty publicznej będzie rzeczą obojętną, na której z tych parcel będą pobudowane zakłady jej poświęcone, byle tylko na cele te była użyta nie mniejsza przestrzeń jaką grunt ustąpiony zawiera, to jest nie mniejsza jak 1.190 sążni kwadratowych. Natomiast miasto przez pozostawienie mu wyboru zabudować się mającej płaszczyzny, uzyska możność skomasowania tych sąsiednich parcel i pełną swobodę dla swych projektów budowlanych, n. p. możność użycia pod budowę projektowanego monumentalnego gmachu na Muzeum przemysłowe, właściwego placu „Castrum“ t. j. parceli l. kat. 7.032 z częściowem użyciem parcel l. kat. 75 i 7.031. Dodać tu jeszcze należy, że wszystkie te parcele ze względu na swe położenie topograficzne, za równorzędne uważane być mogą.

Gmina miasta Lwowa żądała jeszcze w petycyi swojej z 17. Stycznia b. r. uchwalenia warunku, że Wysoki Sejm upoważnia Wydział krajowy do zeznania cessayi pierwszeństwa

tabularnego zainstabulować się mającej na rzecz krajowego funduszu szkolnego na realności l. kon. 34 m. kary konwencyjonalnej 100.000 zł. w. a., dla pożyczki, którąby może gmina kiedy w przyszłości na hipotekę realności pod l. k. 34 m. zaciągnąć zamierzała.

Uchwalenie atoli takiego upoważnienia dla Wydziału krajowego, wydało się Komisji administracyjnej przedwczesne, gdyż doniosłość i stosowność ustępstwa podobnego usuwa się nareszcie z pod wszelkiej oceny, bo się nawet nie wie, jakiej wysokości pożyczkę gmina będzie miała zamiar zaciągnąć. Pomienionego ustępu petycyi nie możnaby do przyjęcia Wysokiemu Sejmowi zalecić.

Z przytoczonych powyżej powodów Komisya administracyjna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I.

Uchwała sejmowa na dniu 2. Października 1882. wydana, Najwyższem postanowieniem z dnia 22. Sierpnia 1884, zatwierdzona, w swoim dotychczasowem brzmieniu:

1) „Grunt położony we Lwowie pod l. k. 34 m., składający się z parcel katastralnych l. 75, 7030, 7031, intabulowany w księdze Dom. 32. pag. 151 N. 1 haer. jako własność głównej szkoły normalnej we Lwowie, a względnie funduszu szkół normalnych, oddany mocą protokołu z dnia 8. Listopada 1873. roku w zarząd i posiadanie Wydziału krajowego jako własność krajowego funduszu szkolnego, ma być w granicach w tym protokole bliżej oznaczonych z majątku krajowego funduszu szkolnego wydzielony i na własność gminie miasta Lwowa bez ewikcyi z tem zastrzeżeniem ustąpiony, że gmina miasta Lwowa z gruntu tego może zrobić użytek tylko na umieszczenie zakładów naukowych t. j. szkół ludowych, przemysłowych, lub innych zakładów publicznych celom oświaty poświęconych, i że krajowy fundusz szkolny wolny będzie od wszelkich wydatków z przeniesieniem własności połączonych.

2) Upoważnia się Wydział krajowy do sporządzenia odpowiedniego aktu prawnego“ zostaje uchyloną i ma natomiast opiewać jak następuje:

II.

1) Grunt położony we Lwowie pod l. k. 34 m. składający się z parcel katastralnych l. 75, 7030, 7031, łączną przestrzeń 1.190 □ sążni obejmujący, w księdze Dom. 32 pag. 151. Nr. 1. haer. jako własność głównej szkoły normalnej we Lwowie, a względnie funduszu szkół normalnych intabulowany, a oddany mocą protokołu z dnia 8. Listopada 1873. roku w zarząd i posiadanie Wydziału krajowego jako własność krajowego funduszu szkolnego, ma być w granicach w tym protokole bliżej oznaczonych z majątku krajowego funduszu szkolnego wydzielony i na własność gminie miasta Lwowa bez ewikcyi, pod następującymi warunkami ustąpiony:

a) że gmina miasta Lwowa obowiązana będzie z całego kompleksu gruntów, składającego się tak z parcel katastralnych niniejszem gminie ustąpionych, jak i z parcel katastralnych własnością miasta już będących, pod l. kat. 76 i 7032 położonych, przestrzeń wyrównywującą ustąpionemu gruntowi t. j. 1.190 □ sążni, używać stale na umieszczenie zakładów naukowych t. j. szkół ludowych, przemysłowych i innych zakładów celom oświaty poświęconych a to pod tym rygorem, że na wypadek niedopełnienia tego obowiązku ze strony gminy miasta Lwowa, gmina ta obowiązana będzie zapłacić na rzecz krajowego funduszu szkolnego karę konwencyjonalną w sumie 100.000 złotych. w. a.

- b) że rzeczony obowiązek gminy miasta Lwowa i rygor na niedotrzymanie takowego postanowiony, mają być na realności niniejszem gminie miasta Lwowa ustąpionej na rzecz krajowego funduszu szkolnego tabularnie zabezpieczone;
- c) że gmina miasta Lwowa ma wyłącznie ponosić wszelkie wydatki jak i należitości skarbowe z przeniesieniem własności i z tabularnem zabezpieczeniem kary konwen-
cyonalnej połączone.

2) Upoważnia się Wydział krajowy do sporządzenia odpowiedniego aktu prawnego.

III.

Nad ustępem petycyi miasta Lwowa o udzielenie Wydziałowi krajowemu upoważnienia, aby na wypadek, gdyby gmina na hipotekę realności pod l. kons. 34 m. pożyczkę zaciągnąć zamierzała, udzielił gminie zezwolenie na to, by wierzytelność z tej pożyczki była zahypotekowaną przed prawami na rzecz funduszu krajowego szkolnego zainstabulować się mającemi, przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Lwów dnia 20. Stycznia 1887.

Przewodniczący:

Dr. E. Czerkawski w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Henryk Max w. r.

